

Biten Ölmüş Günden Doğan Yaşanmamış Canlı Sabah

(Bugün siyaset,akademi,toplumsal olaylardan bir nebze uzaklaşalım nefsimizle baş başa kalarak iç huzurumuzu genelleştirelim sosyal,toplumsal ve ailevi yaşantımıza uygulayalım)

Her sabah kalktığı saatte uyandı, sabah namazı saatiydi, namazını kıldı 34 yıldır çok az kesintiye uğrayan namaz sonrası babasına dualarını gönderdi, dakikti saat 06:30'u bekledi, koşu kıyafetlerini giydi sabah sporu zamanı idi, Bostancı sahiline doğru hızlı adımlarla yürüyüş parkuruna vardığında hava serin ama tam istediği kıvamdaydı, kulaklıkta dinlediği müziğin ritmine uyan mırıldandığı şarkıyla parkurun sonuna 6ncı km 'ye vardığında tersliklerin başladığını fark etmişti. Yağmur şiddetlendiğinde yapacağı hiç bir şey yoktu, eve dönmek için katledilecek 6 km yol vardı. Hiç ama hiç ritmini bozmadan yüksek sesle müziğe eşlik ederek yoluna devam etti. Eve geldiğinde sırlıklam olmuştu, bunu hiç umursamadı. Duş alması gerekiyordu, fakat aksilikler de kararlıydı. Kombi arızalanmıştı, buz gibi soğuk suyla duş almak zorunda kaldı. Evden çıktığında her tarafı titriyordu, belli üşütmüştü. İşyerinde rahatsızlandı ateşlenmişti, günü tatsız, tuzsuz bitirdi. Eve geldiğinde halsizlik had safhaya gelmişti. Sözüne sohbetine ve şahsiyetine çok değer verdiği hanım arkadaşına verdiği sözü hatırladı. Bu akşam birlikte bir davete katılacaklardı. Lakin hiç keyfi yoktu, kalktı yerinden telefona bile gitmek zor geliyordu. Bu akşam davete icabet etmeyip dışarıda yemek yeme teklifi arkadaşını da çok memnun etmişti, hazırlandı, evden çıkarken yanına kimliğini çok az para ve evin anahtarlarını aldı, yakındı arkadaşının işyeri arabasıyla gelip onu alması çok az zaman almıştı.

Yola çıktıklarında yer ve mekan konusunda belirlenmiş bir düşünceleri yoktu. Arkadaşına sen karar ver nereye gideceğimize dediğinde karşıya geçelim boğazın temiz havası iyi gelir dediğinde mutlu olmuştu. Bu aynı zamanda akşamı boğazın muhteşem görsel atmosferinde geçirecek olmanın da verilmiş kararı oluyordu, arabanın sağına oturup keyifli bir sohbet ve sanat müziğinin sevilen nağmeleri eşliğinde boğaz köprüsünü geçip yoğun trafiğe rağmen bebek sahiline vardıklarının farkına bile varamamışlardı. Arabayı bebek sahil yol kenarına park edip çay servisi yapılan bir banka oturup çay siparişi de verdiklerinde keyfi daha da çok yerine gelmiş neşeli bir sohbeta dalmışlardı ki duydukları sesle irkildiler. Sesin sahibi çok sarhoş bir bimekandı, "Abi be güzel ablanın hatırına çorba parası versene". Hayatını eğitime bilime, edebiyata adanmış, sokak çocukları ve fakir insanlara tüm mal varlığını adamaktan çekinmemiş,

bunu yaşam biçimi olarak uygulamıştı, ama vereceği parayla kısa süre sonra şarap alınacağını bile bile asla bu isteği kabul edemezdi. Kendilerini çok huzursuz eden on dakikalık bir iknadan sonra para vermeden gönderebildi. Davetsiz misafiryüzünden keyifleri kaçmıştı, derken çaycı çayları getirdi. Boğazın nefis manzarası tekrar neşe ve huzuru geri getirmişti, çaylardan daha bir yudum almıştılar ki, davetsiz başka bir misafir konukları olmuştu. Daha iri yarı, daha sarhoş, “bak bey abi -elindeki poşeti göstererek- yemek buldum vallahi şarabı da buldum, onu da göstererek ama ekmek bulamadım, bana bir ekmek parası”. Bu seferki davetsiz misafir sadece durmadan konuşuyordu. Tüm huzurları yine kaçmıştı, birbirlerine baktılar ve aynı anda kalkalım dediler. Çayları içmeden kordonda yürümeye karar vermişlerdi. Otuz dakika kazasız belasız Sarıyer yönüne sohbet ede ede zamanı unutmuş yürüyorlardı ki omzunda samimi bir elle irkildi. 17 yaşlarında elinde tinerle başka bir davetsiz bu defa yol arkadaşı oldu. Onlarla yürüyen davetsiz yol arkadaşından kurtulmak en az 10 dakikalarını almıştı, yürümeye devam ediyorlardı ki çok ısrarcı ama diğerlerine nazaran tehlikesiz yürümelerini bile zorlaştıracak ısrarla çiçek satıcısı yoldaş çıktı karşılarına ondan kurtulmak en az diğerleri kadar zor olmuştu. Arkadaşına İstanbul’un en doğal ve görsel güzelliğine sahip yeri neresi diye sordu, tabi ki bura bebek sahili dedi, peki buranın gerçek sahibi kim diye sorusunu yeniledi. Arkadaşı’nın tabi ki tüm İstanbullular cevabına, hayır bin kere hayır dedi. Ev sahibi olanlar, tinerciler, sokak çocukları, bimekan sarhoşlar ve her an suç işlemeye eğimli insanlar. Diğerleri yani hepimiz sadece misafiriz, onlar ne kadarına izin verirlerse bu akşam yaşadığımız gibi bizler bu cennet mekanların o kadar hazzını ve keyfini alabiliriz. Saate baktıklarında 10 olmuştu açtın mı? diye sorduğunda evet dedi, arkadaşı tam 2 saattir sahildeyiz. Aslında çok tatsız huzursuz bir 2 saat geçirmişlerdi. Sahilin güzel cafe restoranlarından birine oturdular, yemek, sohbet, çaylar, kahveler ve en önemlisi onları rahatsız edemeyecek davetsiz misafirler olmadan çok keyifli 2 saatten ve hesabı ödedikten sonra arabalarına yürüyerek gitmeyi göze almadan çağrılan taksiyile tekrar Balta Limanına arabalarına döndüklerinde günün tüm tatsızlıklarını geride bırakmışlardı. Çalan sanat müziğinin eşliğinde samimi içten sohbetin verdiği keyifle evinin önüne geldiklerinde saat bir otuzdu, vedalaşıp karşılıklı Allaha emanet olunuz temennisinden sonra binanın kapısında güvenlik görevlisi ile de beş dakika kadar sohbet etti, tam asansöre yönelirken elini cebine atıp anahtarı çıkartma teşebbüsü onu şoka uğrattı, çünkü evin anahtarını kaybetmişti. Tüm ceplerini aramasına rağmen yoktu, yoktu, kötü başlayan gün kararlıydı, çok ama çok kötü bitecekti, mecburen arkadaşını aradı, sıkıla sıkıla “evimin anahtarını bulamıyorum arabayı kontrol eder misin”? Arkadaşının derin üzüntü ve telaşı sesine yansımıştı, on dakika sonra geri dönüş yaptı, “maalesef arabanın her yerine baktım çok üzgünüm arabada yok ama lütfen bir yere ayrılma yanına geliyorum”. Tüm ısrarlarına rağmen saat ikide arkadaşı

yanına varmıştı. Nasıl bir çözüm bulacağız diye sorusuna Kadıköy’de bir otele bırakmasını rica ederken verdiği rahatsızlığın derin mahcubiyetini yaşıyordu.

Arkadaşı otele bırakıp ayrılmıştı, lakin ciddi bir sorunu vardı, yanına sadece kimlik ve çok az para almıştı kredi kartlarını dahi almamıştı, arkadaşının büyük bir mahcubiyet içerisinde cüzdanınızı almamışsınız izin verirseniz nakit verebilir miyim? samimi teklifine hayır demişti, neyse ki parası otele yetmişti. Odasına çıktığında başka bir sürpriz ile karşılaştı. Telefonun şarjı kırmızıdaydı. Telefonları ezbere bilmiyordu, resepsiyondan ricası onu hayali sükuta uğrattı, kullandığınız telefonun şarj cihazı maalesef yok cevabı onu mahvetmişti. Oturarak sabahı bulmuştu, sabah namazı sonrası açtı tüm camları sokağın canlı halini insanların telaşını izlemeye analiz etmeye dalmış geçen zamanı saate baktığında anladı saatin 7 olduğunu fark ettiğinde telefona yöneldi, eyvah şarjı bitmiş, hazırlığını yaptı kahvaltıya indi, servis yapan garsondan tekrar şarj aleti ricasında bulundu. Garson” bulabilirim” dediğinde tamamdır bugün iyi bir gün olacak temennisini içinden geçirdi. Garsonun getirdiği şarjla telefonun şarj sorununu çözmüş, keyifle kahvaltısını yapıyordu. Garson “çok keyiflisiniz anlaşılan dün çok iyi bir gün olmuş” dediğinde kakhahalarla gülüyordu. Resepsiyondan ayrılırken resepsiyon memurunun “dün akşam geldiğinizde çok yorgun görünüyordunuz şimdi çok dinç ve neşeli halinizden çok iyi bir gece geçirip rahat uyuduğunuzu anlıyorum” demesine sadece tebessüm etti.

Otelin kapısından çıktığında aklından geçenler, dün yaşanmış bitmiş bir gündü. Bugün ise daha yeni doğan, yaşanmayı bekleyen canlı bir gün ana fikriyle güne başlamak onu doyasıya inanç, iman, merhamet, vicdan, sevgi ve insanlık için gücü ölçüsünde katkılar üretmek ve de yaşamak için yürüyordu.

AZİZ DOSTLAR SİYASETÇİLER,AKTİVİSTLER,TÜM İYİ DUYGU, AMAÇ VE GAYE SAHİPLERİ DÜN YAŞANDI VE ÖLDÜ DOSTLARIM. GELİN YAŞANMIŞ HİKAYEDEKİ SAĞ DUYUYU İNANÇ VE DİRENÇİ GÖSTERELİM YENİ GÜNE VE YAŞAMA BARIŞÇIL VE SAĞDUYU İLE BAŞLAYALIM.